

Keuzes

Er wordt een enorme periode overbrugd in het begin van Genesis. In de eerste vijf hoofdstukken behandelt de geïnspireerde auteur niet minder dan 1700 jaar! Het heeft God behaagd ons alleen over de belangrijkste gebeurtenissen uit die periode te vertellen, zie het eerste deeltje van deze serie over Genesis.

Nu we bij hoofdstuk 6 zijn aangekomen, blijkt er veel veranderd in de wereld. De bevolking was enorm toegenomen. Omdat de mensen toen langer leefden dan wij en misschien ook minder te lijden hadden van ziektes, zijn er wetenschappers die denken dat de aarde toen bijna net zo veel inwoners telde als nu.

In de volgende hoofdstukken staat beschreven hoe God die vreselijk verdorven wereld geoordeeld heeft. Belangrijkste persoon in dit historisch verslag is de godvrezende Noach. Van hem kunnen wij veel leren.

- 1 En het geschiedde als de mensen op de aardbodem in aantal begonnen te vermenvuldigen, over de hele aarde verspreid raakten, en hun dochters geboren werden,**
- 2 Dat Gods zonen, hier moeten we waarschijnlijk denken aan mannen uit gezinnen die God vreesden, de dochteren der mensen, van die gezinnen die God niet vreesden, aanzagen, dat zij schoon, mooi en aantrekkelijk, waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij verkoren hadden.**
- 3 Toen zeide de HEERE, toen Hij zag dat zo velen zich van het pad der waarheid afkeerden: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met de mens, dewijl hij ook vlees is, nu helaas verworpen is en in gruwelijke opstand tegen Mij leeft; doch zijn dagen zullen zijn honderd en twintig jaar.** God drong er bij de mensen op aan Hém te zoeken, ja Hij smeekte hen zelfs. Hoe? Door de prediking en door tot hun gewetens te spreken door de Geest. Hij gaf hun tijd om zich te bekeren.

Om over na te denken:

Je pakte een heerlijke boterham in voor je twaalfuurtje, en prompt vergat je hem op te eten. Een paar weken later vond je op de bodem van je rugzak die boterham terug: beschimmeld en uitgedroogd. Dit voorbeeld maakt een beetje duidelijk wat God zag toen Hij Zijn ogen liet gaan over Zijn schepselen. Hij had de mens volmaakt geschapen, maar nu waren zij totaal bedorven. Maar niet God had Zijn schepsel vergeten. Andersom: de méns had God vergeten. Het was begonnen met zondige keuzes: de mensen lieten zich bekoren door wat aantrekkelijk was, of léék. In hedendaagse taal: De 'zonen Gods', wij zouden hen 'kerkmensen' noemen, gingen naar werlds vermaak, knoopten daar vriendschap aan met leeftijdgenoten die niet naar de kerk gingen, en trouwden daar zelfs mee! Het resultaat was zo verschrikkelijk, dat God ten slotte liet weten dat Hij ophield met Zijn indringende roepingen om hun hart voor Hem in te nemen. O, er is geen zwaardere oordeel denkbaar dan dat de Geest van God iemand voortaan maar z'n gang laat gaan, eigen keuzes laat maken! Vanaf het allereerste begin had God gesproken door Zijn Woord. Dat werd van vader op zoon doorgegeven. Ouders vertelden hun kinderen over Adam en Eva, die zo'n bekoorlijke vrucht aan de verboden boom zagen hangen, die vrucht pakten en er ten slotte ook van aten. En telkens als de ouders dat vertelden, waarschuwde de Geest de kinderen om niet ongehoorzaam te zijn, geen zondige keuzes te maken, zoals Adam en Eva gedaan hadden. Telkens als de kinderen het Woord van God in de wind sloegen en zelf wel zouden bepalen wat ze doen moesten, sprak de Heilige Geest hen in hun geweten aan.

In plaats dat zij echter naar God en de stem van hun geweten luisterden, lieten de 'zonen Gods' zich steeds meer leiden door hun eigen gevoel en verlangens, ook al gingen die tegen de wil van God in. Wat een les voor ons! Ons zondige hart voelt zich zo prettig bij wat de wereld biedt. Maar is alles zo mooi als het lijkt? Wat kwam er uiteindelijk terecht van de 'zonen Gods'? God gaf hen over aan hun eigen, dwaze keuzes. Het ging met hen als met die boterham: die bleek beschimmeld en waardeloos!

Lezen: Psalm 1.

Een bedroefde Schepper

- 4 In die dagen waren er reuzen op de aarde, en ook daarna, als Gods zonen tot de dochteren der mensen ingegaan waren,** met elkaar getrouwd waren, **en zich kinderen gewonnen hadden; deze** eerdergenoemde reuzen **zijn de geweldigen, die vanouds geweest zijn mannen van naam,** mannen die alles en iedereen trotseerden. Het hier gebruikte Hebreeuwse woord voor 'reus' is afgeleid van 'hij viel'. Het duidt niet zozeer op mensen van grote afmetingen, maar op mensen die van God afweken en goddeloos gingen leven. Dit soort mannen misbruikte hun gezag en verstand om gewelddadig op te treden, zoals Lamech, een kleinzoon van Kaïn.
- 5 En de HEERE zag, dat de boosheid des mensen menigvuldig,** of: verschrikkelijk, **was op de aarde,** omdat hun gedrag grof en gewelddadig was, **en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was;** dat het hart de bron was van hun boze daden.
- 6 Toen berouwde het de HEERE dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem aan Zijn hart.** Het gedrag van de mens deed de HEERE smart aan, omdat Hij Zijn wereld en al de schepselen die Hij gemaakt heeft, liefheeft, hoewel Hij de zonden haat die zij doen. Dat het de HEERE 'berouwde' dat Hij de mens gemaakt had, betekent niet dat Hij er spijt van had. Wel ging Hij Zich anders uiten tegenover deze mensen, die Zijn werk vernielden, zich niet bekommerden om Zijn wil en in vreselijke verharding hun leven leefden.

Om over na te denken:

Zo'n mooie tekening heb je nog nooit gemaakt! Je hebt er veel tijd in gestoken en je weet nu al dat je er op school een mooi cijfer voor zult krijgen. Maar je bent even weg, en je broertje gaat aan de slag. In luttele seconden heeft hij je mooie tekening

verfrommeld en erop staan dansen. Wat een teleurstelling! Je had er zó je best op gedaan, maar er valt niets meer van te maken.

Kun je nu een heel klein beetje aanvoelen wat God ons in deze verzen wil zeggen? En dan nog met dit verschil, dat het geen mollig kinderhandje was dat Zijn werk vernielde. Nee, wij zijn geen onschuldige schepselen. Veelmeer lijken we op een gevaarlijke slang: we slaan toe en steken God naar de kroon, om er zelf beter van te worden. God had de mens volmaakt geschapen; die was een afspiegeling van Zijn liefde, heiligheid en goedheid, en was in staat om Hem volmaakt te gehoorzamen. En kijk nu eens wat een gruwelijke verwording de wereld ons laat zien. Dat komt allemaal voort uit onze harten! Wat is het toch nodig dat wij onze zonden leren kennen en leren treuren over ons boze hart.

Vele jaren na de zondeval, wel bijna 2000 jaar lang, had de Geest van God met de mens 'getwist', zodat ze zouden stoppen met hun zondige gedrag en Hem zouden dienen. Wat een goedheid en wat een geduld betoonde de HEERE daarmee, jaar op jaar! Hij liet stromen van zegen neerkomen op de mensen. En wat was hun enige reactie? Zij lieten de stroom van hun vuile zonden alleen maar aanzwellen.

Zie je ook in je eigen leven niet veel bewijzen van de goedheid die God jou in Zijn genade verleent? Die fijne dag, heb je die soms verdiend? O nee, alles wat goed gaat, hebben wij uitsluitend aan Gods goedheid te danken! Elke dag dat jij gezond en blij bent, is een bewijs van het geduld dat de HEERE God met je heeft. Heb je alweer zo lekker gegeten? Dat is alleen maar Zijn genade.

Als God ziet dat wij gewoon zonder Hem verder leven en doen waar we zelf zin in hebben, is Hij net zo bedroefd als toen Hij zag wat de mensen uit deze verzen van Genesis deden. Vraag het jezelf maar steeds af: Is God bedroefd als Hij in mijn hart kijkt en als Hij ziet welke keuzes ik maak? Is Hij bedroefd als ik tekeer ga tegen mijn broertje of zusje? Is Hij bedroefd als ik besluit me niets van Zijn wil aan te trekken? En is Hij ook bedroefd als ik me niets aantrek van Zijn liefdevolle oproep om me toch te bekeren van mijn verkeerde wegen? Het antwoord op al deze vragen is 'ja'. Dan is Hij bedroefd. En toch is Hij nog steeds lankmoedig (letterlijk: Hij verdraagt lange tijd) over je en geeft je nog tijd voor bekering.

Lezen: Psalm 51.